

440Clàssica&Jazz | Jordi Martí Fabra | Actualitzat el 27/09/2023 a les 12:30

Victòria dels Àngels i Alícia de Larrocha, una admiració eterna

La mostra 'Aquella eterna admiració' traça paral·lelismes entre la vida i l'obra de totes dues | Pot visitar-se al Palau Robert de Barcelona fins el 7 de gener

Alícia de Larrocha i Victòria dels Àngels | Fotografia inclosa en l'exposició 'Aquella eterna admiració'

La cantant **Victòria dels Àngels** i la pianista **Alícia de Larrocha** van ser dues artistes barcelonines de talla universal. De totes dues se celebra enguany el centenari del seu naixement, i totes dues es professaven 'una eterna admiració'.

Aquesta expressió, que la cantant va fer servir en una nota amb un ram de flors adreçat a la pianista, el 1989, serveix de punt de partida i de títol a l'exposició que, al Palau Robert de Barcelona, mostra la dimensió de dues artistes que, tot i no ser del tot reconegudes fins ara a Catalunya, van acumular èxits musicals arreu del món. Dos exemples: **Victòria dels Àngels** és la cantant que més discos ha venut d'una òpera (més de cinc milions d'unitats de La bohème), mentre que **Alícia de Larrocha** atresora entre molts altres guardons quatre Grammys.

Exposició 'Aquella eterna admiració' Foto: Juan Miguel Morales

Però el que fa especial l'exposició *Aquella eterna admiració* són els detalls i els objectes personals amb què es reflecteixen moltes interioritats de les seves vides. Com la col·lecció de cassets pirates que el marit d'**Alicia de Larrocha**, el també pianista **Joan Torra**, anava acumulant per seguir en la distància la carrera de la seva esposa; com que va aparcar una mica la seva carrera per cuidar la casa -actitud insòlita en els homes del segle XX-, va preocupar-se que, en cada concert de la pianista, algú gravés d'amagatotis la interpretació per tal de poder-la escoltar després i fer-se una idea de com havia anat, o les anotacions que **Victòria dels Àngels** anava fent durant els esgotadors viatges arreu del planeta, així com una de les guitarres, amb la qual acostumava a acompanyar el seu cant en el si del grup **Ars Musicae**. I menció a banda mereixen els espectaculars vestits que totes dues van dur als escenaris, i que s'exposen en una sala especial.

Un dels fils importants de la mostra és la relació que van mantenir totes dues, sostinguda en el temps i en la distància, des que van coincidir en un estudi de ràdio barceloní sent tot just adolescents fins al final de les seves vides. Quan la cantant estava sumida en una depressió que l'aïllava de tothom, la pianista va organitzar un recital per recollir fons en benefici de la seva amiga. El setembre del 2000 van gravar conjuntament cançons d'**Eduard Toldrà**. Una d'aquestes, "Cançó de comiat", va ser el darrer enregistrament de **Victòria dels Àngels**.

L'escenografia de l'exposició, a càrrec de **Rafael R. Villalobos**, recrea diversos espais importants en la vida de totes dues: un estudi de gravació, un camerino, una habitació amb el piano original d'**Alicia de Larrocha**, i fins i tot l'interior d'un avió, a les finestres dels quals es van projectant imatges dels viatges i les llargues gires que les duïen per tot el món.